

साझाकुरा

हाम्रो कुरा

महत्वाकांक्षी श्रमनीति

बागमती प्रदेश सरकारले सोमबार प्रदेश श्रम तथा रोजगार नीति-२०८० सार्वजनिक गरेको छ । मौलिक हकको कार्यान्वयन, दीगो विकास लक्ष्य हासिल गर्दै उच्चआयस्तर भएको मुलुकमा स्तरोन्नती हुन र श्रम तथा रोजगारको क्षेत्रमा गुणात्मक सुधारको आवश्यकता पहिल्याउँदै प्रदेशले नीति ल्याएको दाबी गरिएको छ । तर, प्रदेश सरकारले श्रम तथा रोजगार नीति कार्यान्वयन प्रमुख चुनौती छ । उत्पादनमा आधारित भनिए पनि कार्यकर्ता लक्षित अनुदान रकम वितरण, घरेलू उद्यमलाई वेवास्था, व्यवसायिक सुरक्षाको अभावले श्रम तथा रोजगार नीतिले लिएको अपेक्षाकृत उपलब्धी हासिलमै चुनौती छ । यतिबेला दैनिक २ हजार युवा रोजगारीको अवसर खोज्दै खाडी मुलुक धाडरहेका छन् ।

पाखोबारी बन्धकी राखेर खाडी मुलुक जानु उनीहरूको रहस्र पक्के होइन, बाध्यता नै हो । हाम्रो समाजले श्रम गर्नेलाई सम्मानजनक व्यवहार गर्न छोडेको छ । सरकारले बनाएको श्रमनीतिले हाम्रो समाजमा युवालाई छुन सक्ने हो वा होइन त्यो हेर्न बाँकी नै छ । प्रदेशको श्रम तथा रोजगार नीतिले काम गर्न सक्ने उमेर समूहका व्यक्तिलाई लक्षित गरी रोजगारमूलक कार्यक्रम, स्थानीय स्रोतसाधन र परम्परागत प्रविधिलाई स्तरोन्नती गरी उत्पादकत्वमा वृद्धि गर्ने, अनौपचारिक क्षेत्रका श्रमिकलाई औपचारिकीकर पा गर्ने, रोजगार तथा स्वरोजगारमूलक बन्दम तथा पेसा व्यवसायको प्रवर्द्धन गर्ने लक्ष्य लिइएको छ । प्रदेश सरकारले रोजगारीमूलक कार्यक्रमहरू पूर्वाधार निर्माणका परियोजनासँग आवद्ध गर्ने, श्रम बजारको आवश्यकता बमोजिमको दशतायुक्त जनशक्ति उत्पादन गर्ने, प्राविधिक जनशक्तिको विकास गर्ने, तालिम प्रदायक संस्थाहरूको स्थापना र सुदृढीकरण गानेलायतक नीति लिएको छ । सरकारको श्रम तथा रोजगार नीतिमा उल्लेख भएका विषयवस्तुले श्रम बजारमा जति उत्साह दिन्छु त्यति नै सरकारको प्राथमिकता र विगतका कार्यान्वयनको अवस्थालाई निर्यान्ता निराश पनि बनाउँछ । हर क सरकारले श्रम तथा रोजगारलाई प्राथमिकता दिएर बजेट निर्माण गर का छैनन् । कृषि र शिक्षामा प्राथमिकतामा दिइएको भनिएको बजेट सडक, पुलमै सुधारे गरेका छन् । त्यो पनि शाकिशाली नेताक जिल्लामा बजेटको चाड लागेको आरोप छ । श्रम तथा रोजगारको क्षेत्रमा प्राथमिकताका साथ बजेट नै विनियोजन नभएको अवस्थामा यस नीतिले लिएको लक्ष्य हासिल हुनेमा शंका रहेको श्रमिकहरू नै बताउँछन् ।

हेटौंडा औद्योगिक क्षेत्रसहित प्रदेशभित्र रहेका औद्योगिक क्षेत्रहरूमा रहेका श्रमिकहरूले नियमित तलब नपाइरहेको, श्रमशोषण भइरहेको गुनासा बग्नेली छन् । श्रमिकलाई नियमित तलब दिलाउन नसकेको, श्रमशोषणको निरस्तानहना नलागेको सरकारले श्रम तथा रोजगार नीति कसरी कार्यान्वयन गर्दछ ? भन्ने प्रश्न अगाडि आएको छ । प्रदेश सरकारसँग दीर्घकालीन जनशक्ति विकास योजना नहुनु, तुलनात्मक लाभ तथा प्रतिस्पर्धात्मक क्षमताका क्षेत्रहरूको पहिचान हुन नसक्नु, आधुनिक सूचना प्रणालीसहितको श्रम बजारको समुचित विकास हुन नसक्नु, उत्पादनमूलक उद्योगप्रतिको आकर्षण घट्दै जानुलाई सरकारले समस्या र चुनौतीको रूपमा लिएको छ । सरकारले श्रम तथा रोजगार नीतिको प्रभावकारी कार्यान्वयन नहुनुलाई ठूलो समस्यामा लिएको छ । यसले पनि सरकारको श्रम तथा रोजगार नीति कार्यान्वयन हुनेमा शंका पैदा गरेको छ । सरकारको नेतृत्व गरेका राजनीतिज्ञ र कर्मचारीतन्त्रले महत्वको विषय नसमिन्नुले श्रम तथा रोजगार नीति कार्यान्वयनमा समस्या र यसको लक्ष्य हासिल हुन नसकेको विगतले देखाउँछ ।

ग्रामीण पर्यटन विकासमा हाम्रा कठिनाइ

हमराज भुसाल

नेपालका हरेक ग्रामीण बढी कला, भाषा, संस्कृति र वैभवाभूषणा अनेकता भएकोले ग्रामीण क्षेत्र पर्यटन उद्योगको विकासको सम्भावना अत्यधिक छ । पर्यटनका माध्यमबाट आर्थिक क्रान्ति गर्न सकिनेमा कुनै शंका छैन । यसै माध्यमबाट आर्थिक समृद्धि सत्रन तथा सहज रूपमा हासिल हुन सक्छ । त्यसका लागि आवश्यक पर्ने वित्त व्यवस्थापन पनि ग्रामीण क्षेत्रबाटै गर्न सकिने आधार प्रशस्त छ ।

विश्वमा पर्यटनको इतिहासमा अठ्ठी शताब्दीलाई पर्यटनको सुरुवाती युग मानिन्छ । विशेष गरी सन् १९४३ देखि १९७३ सम्मको ३० वर्षको अवधिमा यात्राका क्षेत्रमा उल्लेखनीय प्रगति भएको देखिन्छ । नेपालमा भए प्राचीनकालमा व्यापारिक उद्देश्यले पर्यटनको विकास हुन थालेको कौटिल्यको अर्थशास्त्रमा उल्लेख छ । पिन्याँन नागरिकहरूले भारतमा आफ्ना उत्पादन बिक्री गर्ने नेपालको बाटो भएर भारत जाने कुरा कौटिल्यले गरेका छन् । नेपालको पर्यटन क्षेत्र त्यो समयदेखि चलेको भए पनि पर्याय विकास नभएको र ग्रामीण पर्यटनले कुनै नीतिगत तथा कार्यक्रमित परिधायमा प्राथमिकता नपाएको सहजै अनुमान लगाउन सकिन्छ ।

तर आज समय फेरिएको छ । जसले गर्दा ग्रामीण पर्यटनले प्राथमिकता पाउँदै गएको छ । देशका थुप्रै ठाउँमा मुलुना ग्रामीण बढी निर्माण तथा सञ्चालन भएका छन् । यो सकारात्मक कार्य हो । ग्रामीण क्षेत्रको गरिबी निवारण गर्न र नेपाली अर्थतन्त्रमा ग्रामीण पर्यटनलाई बढवा दिने योजना कान्छाको थियो । तर विद्यमानता नसकेलीन समयमा नै देशमा राजनीतिक अस्थिरताले सोच अझैको उपलब्धी भएन ।

ग्रामीण बस्तीले भरिएको देश भएकोले यहाँको आर्थिक विकासको सशक्त माध्यम ग्रामीण पर्यटन हो । यहाँ गन्तव्यचुम्बी चुचुराहरू, सांस्कृतिक र धार्मिक संयोजनको कारण विश्वका

विभिन्न मुलुकहरूबाट बढ्दो मात्रामा पर्यटकहरू आकर्षित तवरले आउने गर्छन् । विश्वको सर्वोच्च विश्वर सगरमाथादेखि सन् २०१६ का लागि उल्कट प्रमुख गन्तव्य पनि ग्रामीण क्षेत्रमै पर्छ । नेपाल आउने पर्यटक विशेषतः तिब्बतबाट आउने गर्दा, सामाजिक शान्ति प्राप्त गर्न, विश्व शान्तिका अद्भुत गीम युद्धको जन्मस्थ अन्वलेकन पर्छ, अर्बौंभै रैडका बारेमा अध्ययन गर्न तथा विश्व कला संस्कृति, धार्मिक सांस्कृतिक स्वभाव बारेमा बुझ्न, वैदिक विधिप्रथाको बारेमा अध्ययन गर्न, आतजातिका बारेमा अध्ययन अनुसन्धानका लागि मुख्य रूपमा आउने गर्छन् ।

ग्रामीण पर्यटनमा अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटक वा आन्तरिक पर्यटक पर्दछन् । तर यिनैले ग्रामीण क्षेत्रको प्रमण गरी कसोमी एह रात बिताएकै हुनु पर्छ । ग्रामीण समुदायको रहनसहन एवं त्यहाँको भौगोलिक वातावरणको परिचय दिने खालका योजना बनाएर यसलाई पर्यटकलाई आकर्षक गर्न सकिन्छ । सबै गाउँ क्षेत्रले सबै आकर्षक दिन सके पनि विशिष्ट ग्रामीण वातावरणले विशिष्ट कार्यक्रम दिई पर्यटकको गन्तव्य स्वतन्त्र बनाउन सक्छ ।

नेपालका ग्रामीण क्षेत्रले तिनको भौगोलिक अवस्थिति एवं ऐतिहासिक पृष्ठभूमि अनुसारका सांस्कृतिक र प्राकृतिक दृष्यले आकर्षण दिन सक्छन् । त्यहाँ पर्यटकहरूले पिकनिक, क्याम्पिङ, माछा पार्ने, पीठी खेल्ने, चरा हेर्ने, प्यारानाइटिङ, ड्रोपछोट्टा टुरीका पदयात्रा, प्राकृतिक दृश्यावलोकन, ऐतिहासिक स्थलको भ्रमण, चाडपर्व र भेलापर्व जस्ता विभिन्न क्रियाकलापमा आफूलाई संलग्न गरी राउन पाउँछन् ।

वास्तवमा ग्रामीण क्षेत्रमा जाने पर्यटक सामो समय बढ्दैनन् । छोट्टै अवधिको भए पनि यसले ग्रामीण अर्थतन्त्रमा टेवा पुऱ्याउँछ । बुबानीको समस्थले अलख चरी अनावश्यक रूपमा खरत हुने घाघाना, सामसुली, फनफुल वा दुग्ध पदार्थको खपतमा वृद्धि हुनु गर्दा ग्रामीण समुदायले उत्पादन गरेका वस्तुको उचित मूल्य प्राप्त गर्न यो एक सरल उपाय हो । यसका अतिरिक्त अन्य रोजगारी भएको ग्रामीण क्षेत्रमा नयाँ अवसर पनि बन्छन् ।

ग्रामीण क्षेत्रका जनसंख्याको मुख्य रोजगारी कृषिभन्दा पनि प्रवर्द्धन गर्ने प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रूपमा सहभागी पुऱ्याउँछ । पर्यटन र यससँग सम्बन्धित क्रियाकलापले अर्थतन्त्रको विकासका लागि आवश्यक पर्ने अन्य पूर्वाधारको समेत विकास गर्न मद्दत गर्छ । ग्रामीण विकासका योजनाकारले पनि सहरका पीचारेर होटलमा बसेर योजना बनाउँदा ग्रामीण क्षेत्रको विकास नहुने कुरा विकासवादी अर्थशास्त्रीले सन् १९९० देखि नै जित्याउँदै आएका छन् ।

यसैबीच नेपालको ग्रामीण पर्यटन क्षेत्रसँग सरकार रकने समुष्ण पूर्वाधारको विकास गर्नका पर्यटन मन्त्रालयबाट केही कदम चालिए पनि पर्याप्त नभएको कुरा सामाजिक अनुसन्धान नै बताउँदै आएका छन् । नेपालले आर्थिक अवस्थामा सुधार ल्याउन कम लागानी र सुनिश्चित तवरले उपरनिधिसाई संस्थापन गर्नभन्ने क्षेत्र भन्नेको नै ग्रामीण पर्यटन नै हो । यसको बीतर्फी विकास गर्न आवश्यक पर्ने जनशक्ति नेपाल आफैले पूर्ति गर्न सक्छ ।

ग्रामीण विकास भनेको ग्रामीण क्षेत्रमा आर्थिक, सामाजिक बनावट मान्यताहरू अन्तर सम्बन्ध र प्रक्रियाको दुरगामी परिवर्तन हो । ग्रामीण पर्यटनको विकासले निम्न पक्षमा सकारात्मक परिवर्तन ल्याउँछ ।

क. ग्रामीण क्षेत्रमा रोजगारीका अवसरमा वृद्धि, ख. स्थानीय अन्न, संस्कृतिको संरक्षण, संवर्द्धन हुने, ग. सामाजिक, आर्थिक पूर्वाधारको विकास र वित्तार हुने,

घ. वैदेशिक मुद्राको आर्जन हुने, ङ. नयाँ नयाँ प्रविधिको आदान प्रदान हुने, च. मर्मसहहरूमा बढ्दै गएको व्यक्तित्व स्थायीपनामा कमी आउने,

छ. बढ्दो प्रतिमा पलायन तथा पुँजी पलायन केही हदसम्म रोकिने

ज. नयाँ नयाँ लगानीका अवसरको सिर्जना हुने, झ. अन्य विहारणमा रहेको असमानतालाई कम गर्न सकिने,

ञ. स्थानीय तहमा रहेको वित्त अभावको समस्याको दीर्घकालीन समाधान गर्न सकिने ।

प्राकृतिक सौन्दर्य, अनुपम संस्कृति, अतुलनीय सांस्कृतिक सम्पदा र अनन्यी विशिष्टतायुक्त पर्यटकीय स्वभावका कारणले नेपाल पर्यटनका लागि प्रमुख गन्तव्य रूपमा विश्वभर परिचित छ । नेपालको ग्रामीण क्षेत्रको पर्यटनमा प्रशस्त सम्भावनाहरू रहेका छन् । तिनको परिचय गरी समयमै उचित तथा दीर्घकालीन योजना बनाई सफलापूर्वक कार्यान्वयन गराउनबाट नेपाल सरकार तथा मातहतका कार्यालयहरू नपुर्कोको खड्गमा नेपाली ग्रामीण पर्यटनले नेपाललाईहरूको जीवनस्तरमा उल्लेख्य मात्रामा सकारात्मक परिवर्तन ल्याउनेछ । यो कुरालाई विकासवादी अर्थशास्त्रीहरूले प्रष्ट पारेका छन् । तर विद्यमानता नेपाली राजनीतिक दलका नेताहरूले स्वदेशको विकासभन्दा विदेशी दला मूलुकको हितलाई केन्द्रमा राखेर नेपाली युवा पुस्तालाई वैदेशिक रोजगारीमा पठाइरहेका छन् ।

नेपाली ग्रामीण इलाकाहरूलाई हरेक किसिमका पूर्वाधारबाट विकसित र सुविधा सम्पन्न राख्न सकेको अवस्थामा यस क्षेत्रले देशको अर्थतन्त्रमा सकारात्मक तथा दीर्घकालीन प्रभाव पार्न सक्छ । त्यसको प्रत्यक्ष फाइदा स्थानीय

सहरका बसिन्धुलाई पर्छ । यसले स्थानीयस्तरको कला संस्कृति, वैभवाभूषण संरक्षणमा सहेना प्रदान गर्दछ । यसबाट भौतिक तथा पिछुडिएका वर्गले समेत प्रत्यक्ष लाभ लिन सक्छन् ।

नेपालमा पर्यटन उद्योगको विकासका लागि ठूलो सम्भावना छ । नेपालमा आफूले विश्वमको एक अतीठो र विश्वका भौतिक विशेषता पाइन्छ । यस देशमा प्राचीन संस्कृति, कला र जीवनका अनुपम नमुना यत्रात्र देख्न पाइन्छ ।

नेपाल प्राकृतिक दृश्यले सुशोभित र मनोहर छ । विश्वको अन्य पर्यटकीय क्षेत्रका तुलनामा नेपालको पर्यटकीय क्षेत्र प्राकृतिक रूपमा सुन्दर छन् । तर तिनको उचित प्रचारप्रसार नहुँदा राज्यलाई बर्बाद करौंछी सँघर्षको राजस्व घाटा भइरहेको छ भने वैदेशिक श्रमको भार बढिँदै गएको छ । सन् १९७३ को वर्ष नेपालमा युरोपियनहरू भ्रमणमा आएको इतिहास हासिलानु छ । तत्कालीन समयमा उनीहरूले नेपालको आर्थिक, सामाजिक, राजनीतिक, धार्मिक अवस्थाका बारेमा अध्ययन अनुसन्धान गर्नका लागि नेपालको भ्रमण गरेको पाइन्छ । नेपाली पर्यटन क्षेत्रको विकासमा १०४ वर्षे अतिवृत्त शासन व्यवस्था सञ्चालन गरेका राणाहरूबाट कुनै कदम अगाडि नबढाइएको कुरालाई इतिहासले नै प्रमाणित गरि दिएको छ । त्यसपछि देशमा चलेको सरास्र इन्डले पर्यटन क्षेत्रलाई नराम्रोसँग प्रभावित पऱ्यो ।

वास्तवमा ग्रामीण पर्यटनलाई उकाल ल्याउन सकिने छ । त्यहाँ व्यापक अभाव वा अस्विच्छतालाई सम्भेर नै मानिस अति मन गर्दैनन् । त्यसको लागि यातायात, आवास र खानकुटा त मूलभूत रूपमै नभई नहुने कुरा हुन् । सुविधागुण आवास स्थापित क्षामा योजनालाई केही समयको लागि बाँकी राखेर भए पनि यातायातको विकास भई नसकेको क्षेत्रमा छुट्टिएर रहेका ग्रामीण क्षेत्रमा पदयात्राका रूपमा पर्यटकहरूलाई आकर्षित गर्न सकिन्छ । त्यहाँको आकर्षणहरूको व्यापक प्रचार प्रसार गर्न सके क्रमिक रूपमा आन्तरिक र अन्तर्राष्ट्रिय पर्यटक बढाउन सकिन्छ ।

पर्यटन क्षेत्रबाट नेपालमा सन् २०१८ सम्ममा करिब १ लाख ६० हजार मानिसले प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रूपमा रोजगार पाएका थिए । तर कोभिड १९ का कारण यो क्षेत्र अतिशयम पनि समस्या आउन सकेको छैन ।

ग्रामीण पर्यटनको विभिन्न प्रकारका घरेलू तथा साना उद्योगको विकासमा ठूलो पुऱ्यछ । त्यस्ता उद्योगबाट उत्पादित वस्तुकासकामा सामाग्रीहरू आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकहरूले खरिद गर्छन् । ग्रामीण गरिबी, अन्धता, बेरोजगारी, प्राविधिक तथा आर्थिक छोट्टापन जस्ता समस्या समाधान गर्न यसले सहयोग गर्छ ।

(सारा. रातोपट्टी)

महत्वापूर्ण टेलिफोन नम्बरहरू		एम्बुलेन्स सेवा	
अक्रान्तान्तर	घरघरी		
प्रहरी केन्द्राल:	१००	नेपाल रेडक्रस:	४२०७११, ९८४२४०२९४२
जिल्ला ट्राफिक:	४२०७९९	हेटौंडा अस्पताल:	४२०३०४
बडा प्रहरी:	४२०७९९	पीचवार नियोजन संघ:	४२०७९९, ४२०७९९००
पशुपतिनगर इलाका:	४२०७९८	महहरी रेडक्रस:	९८४२४०२९४
पाण्डु इलाका:	६२०४६७	छतिवन रेडक्रस:	९८५१६२२९११
महहरी इलाका:	९८४२०९०९१६	सीमफेदी रेडक्रस:	६२०७९९
काठमा फापरवाडी:	९८१९८०	पाण्डु रेडक्रस:	९८१४२०७९०९
इलाका भीमफेदी:	९९१४६२	बजुरवाडी रेडक्रस:	९८४२०७९०९०९
इलाका टिपन:	९८४२२९९३२९	सहकारी अस्पताल:	०७७३२४००, ९८२२११११११
बीबीटोल चौकी:	९७४२४२४०९	बसामाडी एम्बुलेन्स:	९८४२२९७४७९
चिस्ताई चौकी:	९९२०००	बासत सङ्घ:	१०१
चौडाडा चौकी:	९८४२०७४६०४	बाल सेवासाङ्घ नेपाल:	१०६
नेवारपानी चौकी:	९७४२०००२९९	माइती शिवम:	४२१०४०
फाकेच चौकी:	९८४२०९१३९६	अपाङ्ग बाल अस्पताल:	९८४२२९६४४४
परमपेखरी चौकी:	९८४२०९९७७९	सामाजिक हितको लागि	
		राजकिपुरा राष्ट्रिय थैके	

भोलिको पात्रो	
भोलि बि.सं. २०८० भदौ ७ गते बिहीवार २४ अगष्ट २०२३ । अफ्नी, श्रावण कृष्णपक्ष ।	
मुनालक्ष्य ११४३ ने.सं. । सूर्योदय ४:३९, सूर्यास्त ६:३२ । गौरपर्व (सम्बन्धित क्षेत्रमा) ।	
वसन्तपंचदश । गोरुखली पूजा । अष्टमी व्रत	

आजको साक्षिफल			
नेध	राजनीतिमा सफलता मिलेछ	तुला	राम्रो अवसर गुमेछ
बुध	काममा मिलम्ब हुनेछ	बुध	खर्च र दुःख बढ्नेछ
शुक्र	मनोकांक्षा सिद्धि हुनेछ	शुक्र	बल-भोजन प्राप्त हुनेछ
मङ्गल	गरेको कार्यमा सफलता मिलेछ	मङ्गल	योजना कार्यान्वयन हुनेछ
बुध	नयाँ कार्ययोजना बन्नेछ	बुध	घर परिवारमा मेमिमिलाप हुनेछ
शुक्र	आर्थिक लाभ हुनेछ	शुक्र	मनमा राड्का बढ्नेछ

'जान्नेलाई छान्ने' कि 'सबको साथ, सबैको विकास' !

सरोज गौतम/दिव्येश गिरी

सेख नुन गर्नु अगाडि एउटा सामान्य दृष्टिको परिकल्पना गर्नु । एकै दिन काठमाडौँ महानगरपालिकामा, सामाजिक कार्यकर्ता गाउँपालिका बाजुरा र यमुनानगर गाउँपालिका रौतहटमा तीन बच्चा जन्मिए भने तिनीहरूको आमाजी १४ वर्ष कतौ चल्दु होमा ?

सम्भवतः जो बच्चा सामाजिक कार्यकर्ता बाजुरामा जन्म्यो उसले जन्मेको ३/४ वर्षपछि स्वल्नको कोठामा नजिकको स्कूल रोड्छ होला । सम्भवतः विन्दानी नै स्कूल सामाजिककार्यमा उसले भर्ना हुन पाउँछ । गाउँमै बसेर उर्संग धेरै विचारमय छोटो गरेर पढ्ने सुविधा हुँदैन ।

त्यसैगरी यमुनानगर गाउँपालिकामा जन्मेको बच्चा नजिकको जस्ता माथि सौराठमा भर्ना भएर आफ्नो अध्ययनलाई अगाडि बढाउँछ होला । यसै काठमाडौँमा जन्मेको बच्चासँग विद्यालय रोउने धेरै अवसर हुन्छन् । उसले नजिकैको सरकारी विद्यालयदेखि रातो बड्मा स्कुलसम्म अध्ययन गर्न अवसर प्राप्त गर्छ होला ।

जन्मदिन नमान्ने समयमा जन्मिए बच्चाले जानैलाई छान्ने भन्ने नारा लिएर तीन छोटाछोटै प्रक्रिया अगाडि बढायो भने कुन छान्ने छान्ने सम्भावना धेरै हुन्छ होमा ?

सम्भवतः रौतहट या बाजुरामा आफ्नो जीवनयापन चलाएको बच्चाभन्दा धेरै हिसाबले जानैलाई छान्ने भने काठमाडौँमै जन्मेको बच्चा छान्ने सम्भावना धेरै हुन्छ किनकि जानु या जान्ने बन्नु माइलेको आफ्नै माथ क्षमतामा भर पर्छ । उसले हुन्छै गर्दा पाउने वातावरणको प्रत्यक्ष सुलु भूमिका हुन्छ । भेटिए या योग्यता भने आफैमा नराफो शब्द वा भाष्य होइन तर त्यो भाषा मलै नयाँ गर्दा त्यसका पछाडि कला कला समस्या आउँछन् भने कुन नौर गर्न बचेर छु ।

यहाँ केवल तीन तरक सुलेभामा प्राप्त हुने अवस्थालाई एउटा सामान्य उदाहरणको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ । हाम्रोमा योग्यता गतिरी विविधता छ । जडिप, निरिप, क्षेपि, भणिक, सांस्कृतिक, शारीक क्षमता धेरै प्रकारका उपलब्ध हाम्रो समाजमा विद्यमान छन् । यसरी विभिन्न पृष्ठभूमि विभाजन र विवेक विद्यमान रहेको समाजमा हामीले जानैलाई छान्ने भनेर भेटि टोकेनीको कोठोरो रटन बनाइदरने हो भने यसले समाजको विकास परेका वर्गलाई उचाउन गर्न त परे जाओ, यसले तिमीहरू कमजोर नै

हो किनको तिमीहरू जादैनौ भन्ने भावना सञ्चार गर्दछ । जानैलाई छान्ने भन्नेको अर्थ भेटिएको आधारमा कसैलाई पद वा बर्चस्व कायम गर्न दिउँ भन्ने अन्वयारणा हो । ऋट्ट हेदा यसलाई भेटि टोकेनीमा आधारित अन्वयारणाका रूपमा बुझिन्छ र यसको किन विरोध नगर्नुपर्छ भन्ने धेरैलाई मान्न सक्छ तर यस्ता अन्वयारणा हाम्रो समाजको विकासक्रम र विशेषतयासँग मेल खाँदैन कि खाँदैन भन्ने विषय ख्याल नै नगरी हल्लाको भन्ना पछाडि कुट्ने हो भने त्यसले थप समस्या निम्त्याउन सक्छ ।

केही अपवादलाई छोड्ने हो भने भेटिएको बच्चाभन्दा धेरै उँचा हुन्छ, एउटा-माइलेको बंशानुगत गुण र अर्को उसले हुन्छिँ जडिप प्राप्त गर्न वातावरण । यो बाटोको व्यक्ति आफैले कुनै पनि विषयमा गरेको अभिनितको पक्की हिसा रति हुँदैन तर आफ्नो क्षमताको हिसा बाहेक अन्य दुवै खालेको क्षमता जन्मिने व्यक्तिको क्षमता भूमिका हुँदैन । वा भनी यी दुवै उसको छोटोमा भर पर्छ । यी दुवैभन्दा फरक कोठामै आफूलाई अन्वय सावित गर्नसक्छ भने त्यो अपवादको कुरा हो ।

जानैलाई छान्ने यो चुनौतमा धेरै प्रयोग भएको नारा हो । रात्यपाले नाराको रूपमा यसलाई प्रयोग नग्यो । उसले अप्रत्याशित ढंग लिए पनि सुरक्षित नग्यो र उसले भर्खरी मात्र पाउँदा विभिन्न विभागमा राउने सदस्यको लागि भिन्न भिन्न मापदण्डको अर्को प्रयोग गर्न कोर्दैन । स्वातकोर अतिवर्ध जस्ता प्रावधान राखेर उसले आफ्ना विभागीय संरचनाको कल्पना गरेको छ । कुनै अतिनेको टेक्नोक्रैटिक समयमा पपुनर बाइँडियाको पछाडि सार्दै यसै यतै लाग्न निर्माण गर्दै जाने हो भने यहाँ सरकारका विवेक जस्ता सैनलाई एजेन्साय अगाडि बढाउने भाष्य अलग्ग पर्छ । यसले व्यापक समाज निर्माण विधिघटा व्यवस्थापन गर्नुपर्ने हाम्रो आधारमा थप अन्वयार निर्जना हुन्छ । किनकि अन्वयलाई समाजको नर्णमा छोपेर हामीले सत्य र समृद्ध समाज निर्माण गर्न सक्दैनौ ।

जानैलाई छान्ने भन्नु वास्तव हो भन्नु आजको समयमा अर्थ विचार प्रवाह गर्नु हो जुन प्रतिप्रवाह हुनु हो । तर अतिथय हाम्रा यस्ता भाष्यहरू हुन्छन् जसको विवेक भोजन वा लेखन अन्वयारी मान्नुहुन । जानैलाई छान्ने आफैमा भेटि टोकेनीको अन्वयारणा हो तर के यती विचारले हाम हाम्रो समय समस्यालाई समाधान गर्छ त ?

संरचनात्मक लामास र भेटि टोकेनीको ब्रह्माड विधिघटापूर्ण हाम्रो सामाजिक संरचनाभित्र संरचनात्मक लामासको असमान वितरण भइरहेको छ । यसलाई सच्याउन नसक्दा असमानहरूबीचको समान प्रतिस्पर्धाले नै निरन्तरता पाउँछ जुन न्यायिक हुन सक्दैन ।

अहिले शहरकोन्द्रित राजनीतिक हितकोसँ केन्द्रित विषय बनेको छ भेटि टोकेनीको बहस । यो बहसबाट बाहिरै छुट्टेका बहुसंख्यक जनसंख्याले यसप्रति स्वामित्व लिन सक्दैन । गाउँमा सफल आमा समूह र सामुदायिक बनेको नेतृत्व गरिरहेका दिदीबहिनी यो बहसमा कहाँ छन् ? एउटा सामुदायिक बनेको राम्रो संरक्षण हुन सक्ता त्यसले केवल समुदायलाई मात्र राम्रो गर्ने नभएर विश्वव्यापी जसवायु परिवर्तनको लडाई बढ्न सहयोग पुऱ्याइरहेको हुन्छ ।

मिडियामा भाइल नभएका उनीहरू अहिले भने गरेको कथित योग्यताको मापदण्ड नथिने परिकामा गर्छन् र यो जससंख्या सानो छैन । उनीहरूले हिसा, पहाड, तराई या दूरदराजको गाउँमा आ-आफ्नो काम कुशलतापूर्वक गरिरहेका छन् । सम्भवतः योग्यतातन्त्रको यती सीमिततालाई देखेर हुनुपर्छ विवेकविद्यालयमा राजनीतिक दर्शनशास्त्रका अध्यापक प्राध्यापक माइलक स्यान्डलले एउटा पुस्तक 'दि टाइरनी अफ भेटि टा' मा यसका केही सीमितताका बारेमा चर्चा गरेका छन् ।

'एकोठोरो भेटि टोकेनीको रटान भनेको एक भुट्टपूर्ण प्रणाली हो जसले सामाजिक सम्पत्त, नागरिक संरचना र निष्पक्षतालाई कमजोर बनाउँछ', पुस्तकमा माइलकले भनेका छन् । उनले पुस्तकमा केही घटनावादा प्रसंग उल्लेख गरेका छन् ।

केन शैलत सबैको लागि बजार सारको छैन र समाजमा विकासको मापदण्डमा सबै खाले मर्निगहरू एकै सरता छैनन् भने एकोठोरो भेटि टोकेनीले केही व्यक्तिलाई मात्र पढ, प्रतिष्ठाको योग्य मान्छ । सामुहिक भावनाको बाध्नीकरण गर्ने र केही धेरै मान्छेलाई योग्य बनाउने प्रणालीले ठूलो संख्याका मान्छेहरूलाई श्लिष्टकरणको अनुभूति गराउँछ । यसले आजको समयमा लोकतन्त्रको सती भर्तलाई प्रतिनिधित्व गर्न सक्दैन ।

'जान्नेलाई छान्ने' कि 'सबको साथ, सबैको विकास' !

सबैको विकास !

नेपाल र भारत लगायत दक्षिण एशियाली समाज जातीय, धार्मिक, सांस्कृतिक, भौतिक र आर्थिक हिसाबले विविधतापूर्ण छ । यो समाजको जडितता के हो भने कुनै एउटा विषयलाई केन्द्रित गरेर योग्यताको मान्य गर्ने

हो भने सबै समुदाय या फरक-फरक पृष्ठभूमिलाई एकै खालको प्रतिस्पर्धामा ल्याउन सक्दैनौ । कसोमी अहिलेसम्म त्यो खालको 'कसम ग्राउन्ड' बसिन्धुको छैन । सम्भवतः महान्ना गाउँपालीले पनि त्यतिबेलाको यती बहस देखेकोले हुनुपर्छ, उनले भेटि टोकेनी वा जानैलाई छान्ने भन्दा सबैको साथ सबैको विकास भन्ने अभिमत चलाउने धेरै रचाएका थिए ।

महान्ना गाउँको निघन भएको ऋषडे ७४ वर्ष पुगेको छ । अंग्रेकोक चल्नुबाट भार तलाई मुक्त गर्नको लागि शान्तिपूर्ण आन्दोलन गरेका गाउँको कड भारतमा मात्रै हुन विश्वमा पनि उच्च छ । उनै गाउँलेले आजभन्दा ८०/८५ वर्ष अगाडि एउटा आन्दोलन छेडेका थिए जसलाई सबैजस अभिमत भनिन्छ ।

संस्कृत शब्द 'सर्वोदय' को नेपाली अर्थ हुन्छ- सबैको उन्नति, सबैको विकास । बेलायतमा कानुन पढेर अर्थशास्त्रमा पुरोका उनले भारतमा अंग्रेजलाई भारत छोडो आन्दोलन मार्फत स्वदेश फर्काउन सके । उनले सम्भवतः आफ्नो जीवनकालका भोगाइबाट पाठ सिक्ने नै सबैको साथ सबैको विकास भने नारा अगाडि सारका थिए । ग्राम पञ्चवत्तको रूपमा गाउँको शासनको बकालत गर्दा धेरै हदसम्म पछाडि परेका समुदाय या मर्निगहरूको उन्नतिको कुरा अगाडि सारका थिए ।

कुनै बेला व्यक्तित्व प्रतिमा र प्रथममा आधारित भएर अस्वरहरू बाँडफाँट हुनुपर्छ भने चुरो मान्यता रहेको भेटि टोकेनीको अन्वयारणाले विश्वव्यापी रूपमा आक्रान्त प्राप्त गरेको थियो । यती परिस्थिति अमेरिकामा पनि सन् १९४४ भन्दा अगाडि थियो । जब विभिन्न समाजको अध्ययन गर्ने समाजशास्त्रका अध्येता र राजनीतिको दर्शनमा काम गर्नुहुने समाजमा एसाय सब

मनहरीका नेताले प्रधानमन्त्री भेटे, भूमिहीनले गाउँपालिका घेरे

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ५ भदौ/मनहरी गाउँपालिकाले जग्गा नापी गर्न सफलता पश्चात् भने मनहरीले प्रधानमन्त्री पुष्पकमल शेरचन प्रमुखलाई ज्ञापनपत्र बुझाएको छ । मंगलबार प्रधानमन्त्री कार्यालय काठमाडौंमा भएको गाउँपालिकाका जग्गापतिविधिले प्रधानमन्त्रीलाई भेटि एलानी जग्गा नापी, भूमिहीन रहिएका तथा सुकुम्बासीको समस्या समाधानको लागि ज्ञापनपत्र बुझाएको हो ।

गाउँपालिकाको अधिकार जमिन एलानी रहेको र मध्यवर्ती क्षेत्र भएकोले लामो समयदेखि स्थानीय सरकार र मध्यवर्ती क्षेत्रबीच विवाद रहँदै आइरहेको थियो । जवाफमा प्रधानमन्त्री प्रमुखले भने, चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जका मध्यवर्ती क्षेत्रका जनताको समस्या सम्बोधन हुन्छ । तत्काल बन् तथा पठावस्था तथा भूमिपट्टा मन्त्रालय, मुख्यसचिव, सचिवसहितको छलफल राख्ने छुनभन्दा सम्म सम्बोधन हुनेमा आफू विश्वस्त रहेको बताए । साथै सम्बन्धित निकायसँग बसेर एन संशोधन गरेर भए पनि समस्या समाधान गर्ने बताए ।

गाउँपालिकाका प्रमुख प्रतिक्रियासहितले निकुञ्ज क्षेत्रबाट निकुञ्जका सम्बन्धित मन्त्रालयसितलाई दुःख दिएका, निकुञ्ज क्षेत्रका नदीबन्धनपदार्थ प्रयोगमा समस्या भएको, जग्गा नापीजमा समस्या भएको जस्ता समस्या सम्बोधन गर्न प्रधानमन्त्रीसमक्ष आग्रह गरेको थियो । मकवानपुर जिल्ला २ छिमेकी जिल्लाको अन्त्यस्थानी तहले एलानी जग्गाको सार्वजनिक बितरण र भूमिहीन तथा दलित सुकुम्बासीको व्यवस्थापन प्रहरेरहेका मनहरी गाउँपालिकालाई पनि स्थानीय

जनताको निर्वाचित जग्गापतिविधिमा तीव्र दबाव रहँदै आइरहेको छ । मकवानपुर जिल्ला मनहरी गाउँपालिका र चितवन जिल्लाका राप्ती नगरपालिका, धैरवी नगरपालिका, रत्ननगर नगरपालिका र माडी नगरपालिकाका निर्वाचित जग्गापतिविधिले एकसाथ प्रमुखलाई भेटेका हुन् । भेटघाट कार्यक्रममा नेपाली कांग्रेस महासमिति सदस्य तथा मकवानपुर जिल्ला सभ्य प्रमुख सलित पन्तान, मनहरी गाउँपालिका अध्यक्ष रत्नज कालश्रेती, उपाध्यक्ष सीता पुलामी मगर, मनहरी गाउँपालिकाका ९ वटै वडाका अध्यक्षहरूसँगै जग्गापतिविधिको सहाभाषिता रहेको थियो ।

यसैबीच, भूमिहीन सुकुम्बासीहरूले मनहरी गाउँपालिका कार्यालयमा मंगलबार धर्ना दिएका छन् । मनहरीका भूमिहीन सुकुम्बासी,

सुकुम्बासी ५ सय ९२ परिवार पहिचान भई उनीहरूलाई जग्गा बितरणका लागि राष्ट्रिय भूमि आयोगमा पत्रिबेदनका साथ सिफारिस गरिएको उनले बताए । मनहरी गाउँपालिकाका २०८० साउन १९ गतेको कार्यपालिका बैठकले ६ सय ९३ परिवार सुकुम्बासीलाई बितरण गर्नका लागि १ बँट्टा ९ वटै वडामा पारित जग्गा रहेको विवरणसहित अयोगलाई सिफारिस गर्ने निर्णय गरेको हो । गाउँपालिका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत मोहनकुमार श्रेष्ठका अनुसार वडा नं १ मा २२० कठ, वडा नं २ मा एक हजार कठ, वडा नं ३ मा २ सय कठ, वडा नं ४ मा २९५ कठ, वडा नं ५ मा २२० कठ, वडा नं ६ मा ५२० कठ, वडा नं ७ मा ७ हजार १ सय कठ, वडा नं ८ मा ३२० कठ र वडा नं ९ मा ३२० कठ जग्गा फेना गरिएको छ ।

९ वटै वडामा कूल ५ हजार ३ सय ७५ कठ जग्गा फेना पारिएको कार्यपालिकाले जनाएको छ । यद्यपि मनहरी गाउँपालिकाका ६९३ परिवार सुकुम्बासीका लागि जग्गा बितरण गर्ने ३ हजार ६ सय ५८ कठ जग्गा आवश्यक पर्छ । गाउँपालिकाले राष्ट्रिय भूमि अयोगलाई सिफारिस गरिएका बाँदा र पत्नी जग्गाहरू अधिकतम पारि राष्ट्रिय निकुञ्जको मध्यवर्ती क्षेत्रमा परेका छन् ।

कानूनी जटिलताका कारण निकुञ्जले ती जग्गालाई नापी गर्न दिनसक्ने अवस्था भने नदेखिएको जानकारी गराएको हो । मनहरी गाउँपालिका भूमि व्यवस्थापन शाखा प्रमुख राजेन्द्र चौलागाईंका अनुसार कूल ६ सय ९३ जना सुकुम्बासी पहिचान भएको छ । दलित भूमिहीन १ सय १ परिवार र भूमिहीन

बसपार्कबाट लागूऔषधसहित दुई जना पक्राउ

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ५ भदौ/हेटौंडा उपमहानगरपालिका-१०, बसपार्कबाट लागूऔषध आसारमा संलग्न भएको आरोपमा दुईजना पक्राउ परेका छन् ।

मकवानपुर पहरिले लागूऔषध बाँजा ९ किलोसहित मंगलबार बिहान दुईजनालाई पक्राउ गरेको हो । प्रत्येको आसारमा नगरपालिका वडा नम्बर ८ बसे ५३ वर्षीय देवनाथराय दास र विराहाको कर्जना नगरपालिका वडा नम्बर ८ बसे ५२ वर्षीय रामसागर साहलाई पक्राउ गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय मकवानपुरका प्रहरीनयवदरपरीशद टेकबहादुर श्रेष्ठले जानकारी दिए । उनका अनुसार बिहान साँझ ९ बजेको समयमा हेटौंडाबाट बसपार्कतर्फ जाँदै गरेको मा ५ ख २९६५ नम्बरको बसलाई सादा पोशाकमा बाँटिएको प्रहरी टोलीले जाँच गर्ने

क्रममा गाँजा बरामद भएपछि निजहरूलाई पक्राउ गरिएको हो । पक्राउ परेका देवनाथराय पक्राउ गरिइका छन् । बुद्धदेव महिना र बलकसम्म लागूऔषध आसारमाका प्रयोग प्रहरेको प्रहरीले अनुसन्धानले देखाएको छ । राज्यले लागूऔषधको आसारमाका कडा कदम चाल्नुपर्ने सरोवारलाई देखाउँदै आएका छन् ।

मकवानपुरमा डेंगू संक्रमितको संख्या २०० नाघ्यो

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ५ भदौ/मकवानपुरमा गत साउन १ गतेदेखि हालसम्म डेंगू संक्रमितको संख्या २०० नाघेको छ । जिल्लामा पहिलो २४ घण्टामा ५९ जनामा डेंगू संक्रमण भएर संक्रमितको कूल संख्या २०० नाघेको जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय मकवानपुरले जनाएको छ ।

मकवानपुर जिल्लाको हेटौंडा उपमहानगरपालिकाका ६ जना, मनहरी गाउँपालिकाका २ जना र बर्कौटा गाउँपालिकाका एक जनामा डेंगू संक्रमण पुष्ट भएको हो । जिल्लामा गत साउन १ गतेदेखि आजसम्मको तथ्यांक हेर्दा डेंगू संक्रमितको संख्या २०५ भएको छ । यसअघि सोमबारसम्म १९७ जनामा डेंगू संक्रमण पुष्ट भएको थियो । स्वास्थ्य कार्यालयका अनुसार, सबैभन्दा धेरै संक्रमित हेटौंडा उपमहानगरपालिकामा रहेका छन् ।

यसैगरी, मकवानपुरगढी गाउँपालिकामा ४ जना, मनहरी गाउँपालिकामा ५ जना, श्रीमफेदी गाउँपालिकामा ५ जना, बर्कौटा गाउँपालिकामा २ जना, रक्सिराङ गाउँपालिकामा १ जनामा डेंगू संक्रमण पुष्ट भएको छ । यस्तै, सो

मुग्लिन-नारायणगढ सडक विस्तार पछि सुरु भएको पहिरोको सास्ती

काठमाडौं, ५ भदौ/

मुग्लिन-नारायणगढ सडक खण्डमा सोमबार राती १८ घण्टा राजमार्गमै बित्ताउपुप्यो । सडक डिभिजन भरतपुरका अनुसार सोमबार राती ८ बजे नाम्ची पुलनिक (सुनिलनगर) आएको पहिरो रातभरको प्रयासपछि मंगलबार बिहान १२:३५ बजे मात्र हटाउन सकियो । र, राजमार्ग सञ्चालनमा आयो ।

बढी ठूला सवारी साधनले यात्रा गर्ने यो सडक खण्ड केही घण्टा मात्र अवरोध हुँदा पनि एकसाथ लाठी यात्रु प्रभावित बन्दछ । मुग्लिनको राजधानी काठमाडौंलाई पुग्ने र पहिचम नेपालको अधिकांश भू-भागसँग जोड्ने यो राजमार्ग मुग्लिनको सडकखण्ड हो ।

राष्ट्रिय राजमार्ग 'एनएच ४४'को एक खण्ड यो सडक साना ठूला पहिरोका कारण पछिल्लो दुई महिनामा १५ पटक पटक अवरोध भएको छ । हरेक पटक पहिरोको बुझाएर सडक सञ्चालन गर्न घण्टौं लाग्दा यात्रुले ठूलो सास्ती बेहोर्नु परेको छ । सडक विभागका महानिर्देशक सुशील बाबु डकालले तल्लो भागमा सडक खण्डमा बढी पहिरो भएको लोचन व्यक्त गरेका छन् ।

यसो हुनुको यकिन कारणबारे भूबोलेविद्हरूले नै धेरै भन्न सक्दछन्, उनै भन्छन्, तर, गत वर्ष भन्दा अघिल्ले यो सडक खण्डमा बढी पहिरो देखियो । यो वर्ष पहिरोले मानवीय क्षति भने गरेको छैन । तर, यसले हजारौं मानिसको सामाजिक (समाज)को क्षतिको समेत मूल्यमा गणना गर्नुपर्ने उनी स्वीकार गर्छन् । गत वर्ष २४ पटक अवरोध भएको यो सडक खण्ड १०९ घण्टा बन्द भएको थियो ।

यो सडक निर्माणसमयै भिरोला स्वतन्त्र संरक्षण (स्वोप प्रोटेक्शन) को काम गरिएकोले यो सडकमा पहिरो गइरहेको एक सडक विशेषज्ञले बताए । यो सडक विस्तारको ठेक्का लगाइने नै चलत गरिएको उनको तर्क छ । 'पहाडी

शेखा सडक बनाइँदा संसारभरि नै सबैभन्दा पहिलो स्वोप प्रोटेक्शनको काम गरियो, उनले भने तर नेपालमा भने पहिलो सडक विस्तार गर्ने र पछि पहिरो जान थालेपछि भिरोको संरक्षणका बारेमा सोच्ने गरियो ।' मुग्लिन-नारायणगढ सडकमा पनि सडक विस्तारसँगै स्वोप प्रोटेक्शन र पुल निर्माणको पनि ठेक्का लगाउनुपर्ने तल्लो तहको सडक विस्तार मात्रै गालत भएको उनको भनाइ छ । 'यी तीनवटै कामको ठेक्का एकैपटक गरिएको भए एकैपटक काम सकिन्थ्यो, लागत पनि कम लाग्थ्यो अहिले संकेतशालाले पनि कम लाग्दा पाउँछौं, उनले भने ।

यो सडकमा सरकारी ङोतको दुरुपयोग भएको उनको तर्क छ । **०५५ सालमा सडकको डिजाइन सडक विस्तार, पुल अन्तर्गत अर्को डिजाइन** ०३६ सालमा पूर्व-पश्चिम महेन्द्र राजमार्गलाई काठमाडौं-पोखरा पृथ्वी राजमार्गसँग जोड्न मुग्लिन-नारायणगढ खण्डको निर्माण गरिएको थियो । तर, यो सडक पूर्ण रूपमा दुई लेनको थियो । यो सडक विस्तारको आवश्यकता अनुसार २०७३ सालमा यसलाई पूर्ण क्षमताको दुई लेन राजमार्ग बनाउने काम सुरु गरिएको थियो । २०७४ को साउनमा सडक विस्तारको काम सम्पन्न भएको थियो । तर, पुष्पको काम भने अहिलेसम्म पनि सकिएको छैन ।

३३ किलोमिटरको यो आयोजना विश्वबैंकको करीब ३ अर्ब ९० करोड खर्च सहयोगमा निर्माण भएको थियो । आयोजनाको काम चालू रहँदा निर्माणका गतिविधिले पटकपटक सवारीसाधन रोकिने गरेको थियो । तर, निर्माण सम्पन्न भएपछि भने विरन्तर पहिरोको सास्ती भन थालेको छ । सो सडकलाई एचआइवी राजमार्गको मास्टेडजस्तै बनाएर उच्च लेन सडकमा स्तरोन्नति गरिनु आवश्यकता भएको थियो । तर, विस्तारपछि यो सडकमा ६० किलोमिटर प्रतिघण्टाको दरले यात्रा गर्न सकिने र यो दूरी ३५ मिनेटमा सव गर्न सकिने अवस्था बनेको थियो ।

मुग्लिनको राजधानी काठमाडौं र प्रमुख सहरमध्येको एक पोखरालाई मुग्लिनको अधिकांश भागसँग जोड्ने यो सडकले यात्रुहरूलाई मात्रै होइन, बुढाका लागि पनि महत्वपूर्ण योगदान दिइरहेको छ । नेपालको ९० प्रतिशत व्यापार यही सडकमार्फत हुन्छ, काठमाडौंलाई बाँकी नेपालसँग जोड्ने मात्रै होइन, चीन र भारतका सीमासँग जोड्न पनि यो मार्ग अत्यन्त महत्वपूर्ण छ ।

तर, सडक निर्माण नसकिँदै पहिरोको समस्या सुरु भएको थियो । आयोजना सम्पन्न भएको साल २०७४ को साउनमा मात्रै ५ ठाउँमा ठूलो पहिरो भएको थियो । (स्रोत: अनलाइनखबर)

जग्गा फिर्ता गर्ने भनेपछि ४८ जना बनेरने संगठित अपराधमा प्रतिवादी

काठमाडौं, ५ भदौ/

बालुवाटारस्थित सतितानिवासको सरकारी जग्गा किराँत गरेर हरेकपैको प्रकरणमा केन्द्रीय अनुसन्धान ब्यूरो (सीआईबी) ले अनुसन्धान थालेपछि ४८ जनाले जग्गा फिर्ता गर्ने भन्दै निवेदन दिएको बुलेटिन छ ।

सीआईबीले मंगलबार जिल्ला सरकारी बँकको कार्यालय, काठमाडौंमा बुझाएको रायसलितको अनुसार पत्रिबेदनमा जग्गा फिर्ताका लागि निवेदन दिएको ४८ जनालाई पक्राउ गरिएको छ ।

जग्गा फिर्ता गर्ने प्रयोजनका लागि मात्रै प्रतिवादी बनाउन सीआईबीले राय दिएको छ । 'पुनः उद्देश्य बना जग्गा फिर्ता गर्ने प्रयोजनका लागि मात्रै ४८ जनालाई प्रतिवादी बनाइएको छ ।' सीआईबीले जग्गा फिर्ता प्रयोजनका २३८ जनालाई मात्रै सरकारी सिम्हा किराँत र संगठित अपराधको मुद्दाका डिट्टाका साथै प्रतिवादी बनाइएको छ ।

मंगलबार सर्वोच्च अदालतले सो मुद्दालाई हेर्न नयाइनेमा राखेपछि मुद्दाका २३८ जनालाई प्रतिवादी बनाइएको छ । यसअघि असार गत असार १५ गतेबाट सडक विस्तार गर्ने गरी डिभिजन सडक कार्यालयले सांख्यिक सृचना प्रकाशित गरेको थियो ।

महसुल नतिरेपछि गाउँपालिकामा विद्युत काटियो

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ५ भदौ/विद्युत प्राधिकरण हेटौंडा वितरण केन्द्रले मकवानपुरगढी गाउँपालिकाले विद्युतको महसुल नतिरेपछि साइन काटेको छ ।

तिरपछि साइन आइसकेको छ । यो न्यौतिले भने । मकवानपुर गढी गाउँपालिकाले १ साख ९९ हजार ८२६ रुपैयाँ २४ पैसा बक्यौता तिर्न बाँकी देखाएकोले गढी गाउँपालिका सहितका एक सय ५४ कटौती साइन काटिएको जनाएको छ ।

तौन महिनाभन्दा लामो समयदेखि विद्युत बक्यौता बाँकी राखेरै प्राधिकरणले मकवानपुर गढी गाउँपालिकाको विद्युतको साइन काटेको हो । सोमबार मध्यरात १२ बजेदेखि मंगलबार १२ बजेसम्म विद्युत काटिएको गाउँपालिकाको योजना शाखा प्रमुख प्रकाश न्यौतिले जानकारी दिए । उनले विद्युत महसुल नतिरेपछि मंगलबार विटसोभट साइन आएको जानकारी दिए । 'एकसौं साइन गएपछि के समस्या भयो भनेर सोधीसोजी गरियो । तर, सोमबार अपराह्नतिर प्राधिकरणले साइन काटेको जानकारी पायो । खबर नै नतरी काटिएको थियो । मंगलबार महासुल

समयदेखि विद्युत बक्यौता बाँकी राखेरै प्राधिकरणले मकवानपुर गढी गाउँपालिकाको विद्युतको साइन काटेको हो । सोमबार मध्यरात १२ बजेदेखि मंगलबार १२ बजेसम्म विद्युत काटिएको गाउँपालिकाको योजना शाखा प्रमुख प्रकाश न्यौतिले जानकारी दिए । उनले विद्युत महसुल नतिरेपछि मंगलबार विटसोभट साइन आएको जानकारी दिए । 'एकसौं साइन गएपछि के समस्या भयो भनेर सोधीसोजी गरियो । तर, सोमबार अपराह्नतिर प्राधिकरणले साइन काटेको जानकारी पायो । खबर नै नतरी काटिएको थियो । मंगलबार महासुल

सडक विस्तारसम्बन्धी मुद्दा हेर्न नयाइनेमा

साझाकुरा संवाददाता

हेटौंडा, ५ भदौ/पूर्वपश्चिम राजमार्ग तथा त्रिभुवन राजपथअन्तर्गत पर्ने हेटौंडा बजार क्षेत्रको सडक विस्तार सम्बन्धी मुद्दा मंगलबार हेर्न नयाइनेमा

मुद्दाका मागसहित सर्वोच्चमा उजुरी दर्ता गराएका थिए । अदालतमा उजुरी परेका कारण लामो समयदेखि सडक विस्तारको विषय अघि बढ्न नसकेको हो ।

मंगलबार सर्वोच्च अदालतले सो मुद्दालाई हेर्न नयाइनेमा राखेपछि मुद्दाका २३८ जनालाई प्रतिवादी बनाइएको छ । यसअघि असार गत असार १५ गतेबाट सडक विस्तार गर्ने गरी डिभिजन सडक कार्यालयले सांख्यिक सृचना प्रकाशित गरेको थियो ।

मंगलबार सर्वोच्च अदालतले सो मुद्दालाई हेर्न नयाइनेमा राखेपछि मुद्दाका २३८ जनालाई प्रतिवादी बनाइएको छ । यसअघि असार गत असार १५ गतेबाट सडक विस्तार गर्ने गरी डिभिजन सडक कार्यालयले सांख्यिक सृचना प्रकाशित गरेको थियो ।

शिक्षक आवश्यकता

उपरोक्त सन्देशमा यस विद्यालयमा नि.मा.वि. अर्को विषय राहत कोटा शिक्षक संख्या एक रिक्त रहेकोले सो कोटामा शिक्षक पूर्वापूर्ति गर्न निम्ना विवरण तथा सम्बन्धित ईन्डक मकवानपुर को च.नं. १३०४ मिति २०८०/०३/१०५ को अनुसूति पत्र र विद्यालय व्यवस्थापन समितिको मिति २०८०/०३/१०९ को निर्णयानुसार उक्त परामा शिक्षक नियुक्ति गर्न प्रकाशित विज्ञापनमा दरखास्त गर्न आएका उम्मेदवारहरूको शिक्षक कुनैटा रमितिवेद मिति २०८०/०४/१०९ त्तर् प्रीमफेदी गाउँपालिका प्रीमफेदीमा विद्युतको परिक्षाता कुनै पनि उम्मेदवार सफल हुन सकेको हुँदा मिति २०८०/०४/१०५ को वि.व्य.स.को निर्णयानुसार मिति २०८०/०४/१०६ त्तर् विद्युत लागू हुने गरी तिन जोडाबाट आएका कुनैटा उम्मेदवारहरूबाट दरखास्त आह्वानको लागि पुनः यो विज्ञापन प्रकाशित गरिएको छ ।

रायसलित
(१) विज्ञापन नं.- १ आ. वर्ष २०८०/०४/०८१
(२) पद संख्या - १
(३) योग्यता-मुल विषय अर्को वि.मा.वि. अर्को वि.मा.वि. कोटामा शिक्षक पूर्वापूर्ति गर्न निम्ना विवरण तथा सम्बन्धित ईन्डक मकवानपुर को च.नं. १३०४ मिति २०८०/०३/१०५ को अनुसूति पत्र र विद्यालय व्यवस्थापन समितिको मिति २०८०/०३/१०९ को निर्णयानुसार उक्त परामा शिक्षक नियुक्ति गर्न प्रकाशित विज्ञापनमा दरखास्त गर्न आएका उम्मेदवारहरूको शिक्षक कुनैटा रमितिवेद मिति २०८०/०४/१०९ त्तर् प्रीमफेदी गाउँपालिका प्रीमफेदीमा विद्युतको परिक्षाता कुनै पनि उम्मेदवार सफल हुन सकेको हुँदा मिति २०८०/०४/१०५ को वि.व्य.स.को निर्णयानुसार मिति २०८०/०४/१०६ त्तर् विद्युत लागू हुने गरी तिन जोडाबाट आएका कुनैटा उम्मेदवारहरूबाट दरखास्त आह्वानको लागि पुनः यो विज्ञापन प्रकाशित गरिएको छ ।

श्री बासुकी आधारभूत विद्यालय
भीमफेदी गा.पा.-९, मकवानपुर
सम्पर्क मो. ९८५४०७९६३, ९८५४०७९६